

On Kicking the Sukkah

R. Mois Navon – *L'Ihuy Nisbat Avi, Avraham ben Moshe*

Beit HaKenneset HaSefaradi BeRimon – Sukkot 5783

Zman Simchateinu. Today we rejoice. We rejoice many things but ultimately, in the wake of the high holidays – the ten days on repentance ending with Yom Kippur – we rejoice that we are clean before God, we are ready to enter His clouds of glory.¹ But are we really? How many sins have we already committed? Maybe not big things, but little things (e.g., tefilla betzibur, avak lashon hara [BB 165a], etc.). At the end of the day, how many times do we shirk mitzvot because we find them uncomfortable, inconvenient?

And that brings me to my question: How are we to fulfill the massive body of demands that comprise Torah and Mitzvot? The answer, I suggest, can be found in the well-known Gemara (AZ 2a-3b) that tells of the Sukkah in the end of days.

The End of Days Gemara

תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף ב עמוד א

The story begins at the end – i.e., the end of days – when God comes to reward all those who kept His Torah. All the nations of the world come to get their reward (Romans, Persians, etc.) and all are, of course, rejected as they did nothing toward Torah and Mitzvot.

דרש ר' חנינא בר פפא, ואיתימא ר' שמלאי: לעתיד לבא מביא הקדוש ברוך הוא ס"ת [ומניחו] בחיקו, ואומר: למי שעסק בה יבא ויטול שכרו. מיד מתקבצין ובאין עובדי כוכבים בערבוביא, שנאמר: + ישעיהו מג+ כל הגוים נקבצו יחדו [וגו'], אמר להם הקדוש ברוך הוא: אל תכנסו לפני בערבוביא, אלא תכנס כל אומה ואומה [עמוד ב] וסופריה, ... [מיד] נכנסה לפני מלכות רומי תחלה. מ"ט? משום דחשיבא. ... אמר להם הקב"ה: במאי עסקתם? אומרים לפניו: רבש"ע, הרבה שווקים תקנינו, הרבה מרחצאות עשינו, הרבה כסף וזהב הרבינו, וכולם לא עשינו אלא בשביל ישראל כדי שיתעסקו בתורה. אמר להם הקב"ה: שוטים שבעולם, כל מה שעשיתם - לצורך עצמכם עשיתם, תקנתם שווקים להושיב בהן זונות, מרחצאות - לעדן בהן עצמכם, כסף וזהב שלי

¹ See, e.g., Bechor Shor, Daat Zekanim (Lev. 23:40); Eliyahu Kitov, The Book of our Heritage (Tishrey, p.135); Vilna Gaon (Shir Hashirim 1:4).

הוא, שנאמר: +חגי ב+ לי הכסף ולי הזהב נאם ה' צבאות, כלום יש בכם מגיד זאת? [שנאמר: מי בכם יגיד זאת], ואין זאת אלא תורה, שנאמר: +דברים ד+ וזאת התורה אשר שם משה! **מיד יצאו בפחי נפש. יצאת מלכות רומי, ונכנסה מלכות פרס אחריה.** מ"ט? דהא חשיבא בתרה... אמר להם הקב"ה: במאי עסקתם? אומרים לפניו: רבש"ע, הרבה גשרים גשרנו, הרבה כרכים כבשנו, הרבה מלחמות עשינו, וכולם לא עשינו אלא בשביל ישראל כדי שיתעסקו בתורה. אמר להם הקב"ה: כל מה שעשיתם - לצורך עצמכם עשיתם, תקנתם גשרים ליטול מהם מכס, כרכים - לעשות בהם אנגריא [עבדות], מלחמות אני עשיתי, שנאמר: +שמות טו+ ה' איש מלחמה, כלום יש בכם מגיד זאת? שנאמר: +ישעיהו מג+ מי בכם יגיד זאת, ואין זאת אלא תורה, שנאמר: וזאת התורה אשר שם משה! **מיד יצאו מלפניו בפחי נפש... וכן לכל אומה ואומה.** ...

The nations then return with a claim: Why should we be rejected for not keeping the Torah when historically You, God, never gave us the opportunity?! God answers that in fact he asked every nation to accept the Torah and none but Israel agreed. So the nations modify the claim: But did we ever accept a Torah and not fulfill it?? God answers that in fact they accepted the seven mitzvot Bnei Noach yet never fulfilled them! So the nations make a new claim: But the Jews also never fulfilled the Torah that they accepted!

אומרים לפניו: רבש"ע, כלום נתת לנו ולא קיבלנוה? [בקיצור: ה' כן הציע תורה לכל אומה ואומה] אלא הכי אמרי: כלום קיבלנוה ולא קיימנוה? ... שבע מצות שקיבלתם היכן קיימתם! ... [דף ג עמוד א] ... [אלא כך] אומרים [העובדי כוכבים] לפני [הקב"ה]: רבש"ע, ישראל שקיבלוה היכן קיימוה?

On this God says: I stand witness that they kept the Torah. The nations retort: a father can't testify for his son. God says: Heaven and Earth will testify that they kept the Torah. The nations retort: they have an interest in the issue since You said that Heaven and Earth will not stand if the Jews don't keep the Torah.

אמר להם הקב"ה אני מעיד בהם שקיימו את התורה [כולה]. אומרים לפניו: רבש"ע, כלום יש אב שמעיד על בנו? דכתיב: +שמות ד+ בני בכורי ישראל! אמר להם הקב"ה: שמים וארץ יעידו בהם שקיימו את התורה כולה. אומרים לפניו: רבש"ע, שמים וארץ נוגעין בעדותן, שנאמר: +ירמיהו לג+ אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמת! ...

Finally, God says: from your own nations will they testify that the Jews kept the Torah:

אמר להם הקב"ה: מכס יבאו ויעידו בהן בישראל שקיימו את התורה כולה, יבא נמרוד ויעיד באברהם שלא עבד עבודת כוכבים, יבא לבן ויעיד ביעקב שלא נחשד על הגזל, תבא אשת פוטיפר ותעיד ביוסף שלא נחשד על העבירה, יבא נבוכדנצר ויעיד בחנניה מישאל ועזריה שלא השתחוו לצלם, יבא דריגוש ויעיד בדניאל שלא ביטל את התפלה, יבא ובלדד השוחי וצופר הנעמתי אליפז

הַתִּימְנִי (וְאֵלֶיהוּא בֶן בְּרַכְאֵל הַבּוּזִי) וַיַּעֲיָדוּ בָהֶם בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁקִּיָּמוּ אֶת כָּל הַתּוֹרָה כּוֹלָה, שְׁנֵאמַר :
+יִשְׁעִיָּהוּ מִגַּ+ יִתְּנוּ עֵידיהֶם וַיִּצְדְּקוּ.

What is this long proof text doing here? Why the need to demonstrate that the Jews kept the Torah – when in fact to our great chagrin – we know the Jews have not been the greatest guardians of the Torah?² What exactly does it mean the Jews kept the Torah? We will answer shortly but let us first complete the Gemara's story.

The nations make one last pitch: Give us a second chance. God says: even though this is not the time for fulfilling mitzvot but for receiving recompense, I will give you a chance to prove yourselves worthy, here is *one* mitzvah, one *easy* mitzvah (“*mitzvah kala*”) – Sukkah – go fulfill it.

אָמְרוּ לִפְנֵינוּ : רַב־שִׁיעַ, תֵּנָה לָנוּ מֵרֵאשִׁית וְנַעֲשֶׂנָה, אָמַר לָהֶן הַקַּב"ה שׁוֹטִים שְׁבַע־עוֹלָם, מִי שְׁטָרַח בְּעֶרֶב שַׁבַּת יֹאכַל בַּשַּׁבַּת, מִי שֶׁלֹּא טָרַח בְּעֶרֶב שַׁבַּת מֵהֵיכָן יֹאכַל בַּשַּׁבַּת? אֲלֵא אִף עַל פִּי כֵן, מִצְוָה קְלָה יֵשׁ לִי וְסוּכָה שְׁמָה, לָכוּ וַעֲשׂוּ אוֹתָהּ. ... [בְּקִיצוֹר : וְלָמָּה שֶׁהַקַּב"ה נוֹתֵן הַזְּדִמְנוֹת זֹו?] שֶׁאִין הַקַּב"ה בֹּא בְּטְרוּנִיא [בְּתַקִּיפוֹת, בְּעֵלִילָה] עִם בְּרִיּוֹתָיו. וְאִמָּאֵי קָרִי לִיָּה מִצְוָה קְלָה? מִשּׁוֹם דְּלִית בֵּיה חֲסָרוֹן כִּיס.

So the nations immediately go and build Sukkot, following which God brings out the sun in a sweltering heat-wave. The nations can't take the heat and kick their Sukkahs as they leave them. The Gemara then asks why the non-Jews should be rejected for leaving their sukkah in extreme heat when such circumstances would absolve Jews from the mitzvah?! The answer is that the non-Jews kicked the Sukkah upon leaving whereas Jews do not kick the sukkah.

מִיָּד כָּל אֶחָד [וְאֶחָד] נוֹטֵל וְהוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה סוּכָה בְּרֵאשִׁית גָּגוּ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַדֵּיר עֲלֵיהֶם חֲמָה בְּתַקּוֹפַת תְּמוּזָה, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִבְּעֵט בְּסוּכָתוֹ וַיּוּצֵא, שְׁנֵאמַר : +תְּהִלִּים בּ+ נִתְקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵינוּ וְנִשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבוֹתֵינוּ. "מְקַדֵּיר"?! וְהָא אִמְרַת : אִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בֹּא בְּטְרוּנִיא [בְּתַקִּיפוֹת] עִם בְּרִיּוֹתָיו?! מִשּׁוֹם דִּישְׂרָאֵל נִמְי זִימְנִי [עֲמוּד ב] דְּמִשְׁכָּא לָהּ תַּקּוֹפַת תְּמוּזָה עַד חֲגָא וְהוּי לָהּ צַעֲרָא. וְהָאמַר רַבָּא : מִצְטַעַר פְּטוּר מִן הַסוּכָה! נְהִי דְפְטוּר, בְּעוֹטֵי מִי מִבְּעֵטִי. ...

² R. Soloveitchik notes that he remembers when 90% of the Jews did in fact keep the Torah, but “today [circa 1975] the secular and profane are in control wherever we turn” (On Repentance, p.32).

The Analysis

God's Plan

Let us try to understand the message of this story. It is a story that tells of the end of history, epitomized by the judgement of humanity, thus indicating that there was a beginning of history set with plan and purpose and according to which judgement can ultimately be determined. Indeed, God created the world with the purpose that man enjoy being in the world; but this enjoyment is contingent upon man following God's law as encapsulated in the system of Torah and Mitzvot for Jews and the seven mitzvot Bnei Noach for the nations of the world.³ It is through the observance of these laws that the world is brought to harmony. This is the challenge of history; this is the basis for the judgement of humanity. At the end of the day God, like any ruler with a plan, comes to reward those who toiled to accomplish the task, which, as said, was to live by His law.

The nations of the world, having not lived according to God's plan, are found wanting but are now given the opportunity to somehow demonstrate that they are nevertheless worthy of reward. That is, they will now be challenged to show that, even though throughout history they did not follow God's ways, they do have the capacity to do so. It is this potential that will now be tested through the observance of one "easy" mitzvah – Sukkah.

The Easy Mitzvah: Sukkah

But why this mitzvah? And why is it "easy"?

The Gemara explains that it is "easy" because it doesn't demand big expenditure. But surely there is more to the Sukkah as the mitzvah of choice here than simply low cost.

³ See, e.g., Ramchal, Way of God 1:2.

Indeed, there are many inexpensive mitzvot God could have offered. Why not ask them to fulfill tzitzit, which the Gemara says is an “easy” and “inexpensive”⁴ mitzvah.

תלמוד בבלי מסכת מנחות דף מד עמוד א

תניא, א"ר נתן: אין לך כל מצוה קלה שכתובה בתורה, שאין מתן שכרה בעה"ז, ולעה"ב איני יודע כמה, צא ולמד ממצות ציצית.

פתח עינים מסכת מנחות דף מד עמוד א

ובספר צאן קדשים כתב וז"ל פ"י דמצות ציצית קלה היא לעשותה הן בהוצאת ממון הן בטרחת הגוף...

That said, many argue that tzitzit is actually an expensive mitzvah due to tekhelet.⁵ So then how about *shiluach haken* (sending away the mother bird) which the Mishna says explicitly is an “easy” and “inexpensive” mitzvah?⁶

משנה מסכת חולין פרק יב משנה ה

לא יטול אדם אדם אדם על בני אפילו לטהר את המצורע ומה אם מצוה קלה שהיא כאיסור אמרה תורה (דברים כ"ב) למען ייטב לך והארכת ימים קל וחומר על מצות חמורות שבתורה: **ר' עובדיה מברטנורא - מצוה שהיא כאיסור - שאין בה חסרון כיס אלא דבר מועט:**

But no, there is seemingly something unique about Sukkah. The Etz Yosef (quoting Torat Haim, AZ 3a, s.v. *mitzvah kala*) explains that Sukkah was chosen because it is “equal to all the mitzvot.” The fact is, however, that there is no source in rabbinic literature (*safrut bazal*) to support this claim⁷ and so it seems that it is made on the basis that God here, at the end of history, is giving the nations the chance to receive reward for keeping the entire Torah (i.e., “all the mitzvot”) by keeping this one mitzvah (see Admor MiGur, Daf al Daf AZ 3a).

דף על הדף מסכת עבודה זרה דף ג עמוד א

באמרי אמת לכ"ק אדמו"ר מגור זצ"ל (סוכות תרע"ו) כותב: איתא בפייט "בל תהי מצות סוכה בעיניך קלה כי כנגד כל מצות דת חוקותיה שקולה", היכן מצינו שהיא שקולה כנגד כל המצות, אולם אי בגמרא שלעתיד ינסה הקדוש ברוך הוא את האומות

⁴ As expressed by the Vilna Gaon who cries that one can earn eternal life with a penny through the mitzvah of tzitzit (R. Soloveitchik, Halakhic Man, p. 30). Similarly, Tzon Kodshim in Petah Einaim (Men. 44a).

⁵ See, e.g., Rashash, Sefat Emet, Daf al Daf, et. al, on Men. 44a).

⁶ And the Yerushalmi (Peah 1:1; Kid. 1:7) calls it “the easiest of the easiest”!

⁷ See my essay “Equal To All Mitzvot,” <http://www.divreinavon.com/pdf/EqualToAll.pdf>.

במצות סוכה והם מבעטין בה, ועיי זה נחשב כאילו לא קיימו התורה כולה. שהרי יהיו נדונין על כך ולא תהיה להם תקומה. אם כן מבואר יוצא שמצות סוכה שקולה כנגד כל המצות. עכ"ד.

The Test – Morality v Aesthetics

Accordingly, the Sukkah, somehow, expresses the value of keeping all the mitzvot and it is this fact that underlies the choice of Sukkah for this historic test. But how?

Interestingly, the only other time the Torah makes such a historic test on man – giving one mitzvah that is representative of all the mitzvot – is at the beginning of time when Adam and Eve are commanded not to eat of the Tree of Knowledge of good and evil in the Garden of Eden.

בראשית פרק ב

(טז) וַיִּצַו יְקֹנֶק אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר מִכָּל עֵץ הַגֶּן אָכַל תֹּאכַל: (יז) וּמֵעֵץ הַדְּעִת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בַיּוֹם אֶכְלָךְ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת: ...

R. Shimshon Rafael Hirsch explains why the Torah opens with this commandment:

רב הירש (בר' ב: טז)

”וּיִצַּו” – מצוה זו פותחת את חינוך האדם לקראת ייעודו המוסרי...
... כולנו עומדים מול עץ הדעת – כאדם וחיה בשעתם. מול דרישת החוק של המוסר האלהי,
שומה עלינו להחליט: אם נציית לחושניות הגופנית, לדמיון השכל החושני ... או נזכור את ייעודנו
הנעלה ונשמע בקול אלהינו.

This one commandment, then, encapsulates the whole notion of divine commands, posing to mankind a simple question: will we follow our desires or will we follow God's? The number one reason we don't fulfill a mitzvah, as seen in the Garden of Eden episode, is “aesthetics.” So explains R. Soloveitchik: “What caused man's fall is his giving preference to the sensuous, delightful, and pleasing over the true, at both the intellectual and ethical levels.”⁸

⁸ R. Soloveitchik, *Worship of the Heart* [Toras HoRav Foundation, KTAV, NJ], 2003], p.47. Similarly R. Hirsch (Gen. 2:16, p.62).

What “looks good, feels good, tastes good” is what drives us. If these aesthetic feelings are impinged upon, if we are inconvenienced by a divine command, we will be tested. This was precisely what the command in the Garden of Eden was about. It was a command from a will external to our own that asked that we refrain from fulfilling our internal drives. This test is critical for man to demonstrate his very humanity. That is, if we only do what our aesthetic drives demand of us, we are no better than sophisticated animals. It is only in accepting and acting on a will outside our own that we demonstrate our freedom and uniqueness above the animal. So explains Prof. Y. Leibovitz:

“Willing acceptance of a way of life which does not derive from human nature implies emancipation of man from the bondage of raw nature... [Conversely, m]an activated by his “own” nature is, in effect, nothing but a robot activated by the forces of nature, just like the cattle grazing in the pasture, which are also “free from Torah and Mitzvot”; that is, from any law externally imposed.”⁹

Accordingly, the commandment to refrain from eating from the tree of knowledge encapsulates the value underlying the system of commandments within a single command. Similarly, this is exactly what our Gemara (AZ 2a-3b) tells us God will do in the end of days. As a last chance test of the whole divine system of Torah and Mitzvot, God asks the nations of the world – like he did of Adam and Eve – to fulfill one command, one “easy mitzvah”: Sukkah. In consonance, the Gemara (Shabbat 55b)¹⁰ teaches that God called the command to not eat from the tree of knowledge of good and evil, an “easy mitzvah”!

תלמוד בבלי מסכת שבת דף נה עמוד ב

אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא : רבונו של עולם , מפני מה קנסת מיתה על אדם הראשון? אמר להם : מצוה קלה צויתיו ועבר עליה.

⁹ *Judaism, Human Values, and the Jewish State*, ed. E. Goldman, Harvard U. Press, Cambridge, 1995, p.21.

¹⁰ Similarly Avot DeRebbi Natan (Nusacha 2, ch. 1); Smachot (Hibut Hakever 1:8). Ber. R. 22:11; 87:5. Dev. R. Veetchanan; Tanchuma Shemini 3, and many more.

So the mitzvah of Sukkah is seen as test of will, and a demonstration of freewill, just like the Tree of Knowledge.¹¹ And just as Adam and Eve found the command too difficult because they were driven by their aesthetic drives – to do what looks good, feels good, tastes good – so too, dwelling in the Sukkah becomes the ultimate test when it becomes uncomfortable, inconvenient, when it rubs against our aesthetic drives. So, much like Adam and Eve, the nations fail to overcome themselves, fail to fulfill the divine command.

Uniqueness of Sukkah

The test of the Sukkah, as described here, is not unique from any other mitzvah for all demand that we obey God over our aesthetic drives.¹² It could be that the Gemara uses Sukkah specifically because of Zechariah's end of days prophecy (ch. 14) in which the nations of the world will come to celebrate the festival of Sukkot in acknowledgement of God's reign – and those that don't bear the consequences:

16 And it shall come to pass, that every one that is left of all the nations that came against Jerusalem shall go up from year to year to worship the King, the LORD of hosts, and to keep the feast of tabernacles. 17 And it shall be, that whoso of the families of the earth goeth not up unto Jerusalem to worship the King, the LORD of hosts, upon them there shall be no rain. 18 And if the family of Egypt go not up, and come not, they shall have no overflow; there shall be the plague, wherewith the LORD will smite the nations that go not up to keep the feast of tabernacles. 19 This shall be the punishment of Egypt, and the punishment of all the nations that go not up to keep the feast of tabernacles.

¹¹ And perhaps this is why the command of Sukkah ends, "I am the Lord your God" (Lev. 23:43) – for this is a divine demand, not merely a command with a reason (i.e., hoshavti), but to be done in allegiance to God's will. Similarly does Leibovitz explain the "I am God" at the end of the command to "Love you neighbor" (*Judaism, Human Values, and the Jewish State*, ed. E. Goldman, Harvard U. Press, Cambridge, 1995). Interestingly, the story of tzitzit being an easy mitzvah (Men. 44a) explains that tzitzit is a mitzvah of which it is written twice "I am the Lord your God."

¹² Indeed, Petah Einaim (Men. 44a) explains that all positive commandments are considered "easy" except for Pesah and Mila which carry the punishment of excision (karet). And while he explains, in accordance with the Gem (AZ 3a), that Sukkah was chosen because it is inexpensive, this does not distinguish it from myriad positive commands that carry no cost. Accordingly, I offer the answer above.

זכריה פרק יד פסוק טז - כ, טז-כ

(טז) וְהָיָה כָּל הַנּוֹתֵר מִכָּל הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל יְרוּשָׁלַם וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמִלְכָּךְ יִקְנֹךְ צְבָאוֹת וְלַחֹג אֶת חַג הַסֻּכּוֹת: (יז) וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחַת הָאֶרֶץ אֶל יְרוּשָׁלַם לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמִלְכָּךְ יִקְנֹךְ צְבָאוֹת וְלֹא עָלֵיהֶם יִהְיֶה הַגֶּשֶׁם: (יח) וְאִם מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא תַעֲלֶה וְלֹא בָּאָה וְלֹא עָלֵיהֶם תִּהְיֶה הַמַּגֶּפֶה אֲשֶׁר יִגַּף יִקְנֹךְ אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לַחֹג אֶת חַג הַסֻּכּוֹת: (יט) זֹאת תִּהְיֶה חֲטָאת מִצְרַיִם וְחֲטָאת כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לַחֹג אֶת חַג הַסֻּכּוֹת:

To Kick

But the story doesn't end with the nations' failure to fulfill the mitzvah of Sukkah. Rather, at this point, the Gemara asks why the nations are held accountable for leaving the Sukkah given that, under such conditions, Jews are allowed to leave the Sukkah? The answer is that the non-Jews *kicked* the sukkah in contempt whereas Jews leave with a heavy heart at not being able to fulfill the mitzvah.

So elaborates the Meiri:

בית הבחירה למאירי מסכת עבודה זרה דף ג עמוד ב

אף על פי שאמרו מצטער פטור מן הסכה אין ראוי לאדם לצאת ממנה דרך הדיוטות ודרך מי שאינו קפיד על שאינו מקיים את המצוה אלא יוצא ממנה בהכרח ובדרך שכל הרואהו כשהוא יוצא יהא מכיר בו שהוא מוכרח על כך:

And so explains the Rama is our obligation:

שולחן ערוך אורח חיים הלכות סוכה סימן תרלט סעיף ז

היה ישן וירדו גשמים בלילה ונכנס לתוך הבית, ופסקו הגשמים, אין מטריחין אותו לחזור לסוכה כל אותה הלילה, אלא ישן בביתו עד שיעלה עמוד השחר. **הגה**: ויעור משנתו (טור). מי שהוא ישן בסוכה וירדו גשמים, אין צריך לשער בכדי שיתקלקל התבשיל, דבגשמים מועטים הוי צער לישן שם ויוכל לצאת (מהרי"ו); וכל הפטור מן הסוכה ואינו יוצא משם, אינו מקבל עליו שכר ואינו אלא הדיוטות (הגה"מ פ"ו); **וכשיוצא מן הסוכה מכח הגשמים, אל יבעט ויצא, אלא יצא כנכנע כעבד שמוזג כוס לרבו ושפכו על פניו. (מהרי"ל).**

And this, I suggest, is the primary message of the story. We all have difficulties fulfilling *all* the mitzvot, sometimes more sometimes less. Such a huge body of commandments is not easy to fulfill and really it is one's lifework to try to accept and fulfill all the mitzvot. The question is not if we fulfill everything, but if we accept the system in our hearts. This approach is supported by the Gemara (AZ 3a) when it brings forth various

characters from the nations of the world to testify that the Jews kept the Torah. They testify not that everybody kept everything but that certain people kept certain commandments.

And the fact that the nations themselves are rejected for having failed to keep the seven mitzvot even though that they had “accepted” them implies that while they may have formally accepted that system, they failed to accept them in their hearts, failed to place them as guidepost for action. Ultimately, they “kicked” the system. (It should be noted here that this is not a diatribe on individual non-Jews but rather an indictment against the nations as a whole).

Now, it is one thing to not be able to fulfill God’s commands because we give in to our natural drives, it is quite another to kick down the structure of God’s commands. Such a rejection of God is called “idol worship.” When we find that a mitzvah rubs against our aesthetic nature, when we find it “uncomfortable,” do we kick down the whole structure, do we reject God’s system of commands? To do so is not simply a rejection of His commands, it is a rejection of God Himself. Such a rejection of God *in toto* is to remove ourselves from His rule and enter the rule of our own desires. This is the ultimate worship of idols: the worship of the self. The Zohar says as much when it teaches that the command to Adam – “And the Lord God commanded Adam...” – really implies a command against idol worship!¹³

זוהר כרך א (בראשית) פרשת בראשית [דף כז עמוד ב]

“ויצו יי' אלהים וגו'” הרי מוסכם שאין “צו” אלא [איסור] ע”ז.

Conclusion

We can now return to our initial question: How are we to fulfill the massive body of demands that comprise Torah and Mitzvot? The answer is that we are to ever try – sometimes more, sometimes less – to fulfill what we can. The key, however, is that while we may not be able to fulfill all the mitzvot *all* of the time, we *can* give ourselves

¹³ Interestingly, R. Keidar (Torat Ohel 8:8) explains that the whole point of the mitzvah of Sukkah is to counter the tendency to idol worship.

over to God's system of Mitzvot *all* of the time. This is precisely what the Ramban explains, using Sukkah as an example (and not simply because of extreme whether but simple laziness):

דברים פרשת כי תבוא פרק כז פסוק כו

אַרוּר אֲשֶׁר לֹא יָקִים אֶת דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן: פ

רמב"ן דברים פרשת כי תבוא פרק כז פסוק כו

אשר לא יקים את דברי התורה הזאת - ... ולפי דעתי, כי הקבלה הזאת, שיודה במצות בלבו ויהיו בעיניו אמת ויאמין שהעושה אותן יהיה לו שכר וטובה והעובר עליהן יענש, ואם יכפור באחת מהן או תהיה בעיניו בטלה לעולם הנה הוא ארוּר. אבל אם עבר על אחת מהן, כגון שאכל החזיר והשקץ לתאווה או שלא עשה סוכה ולולב לעצלה, איננו בחרם הזה, כי לא אמר הכתוב אשר לא יעשה את דברי התורה הזאת, אלא אמר אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות, ...

In conclusion: Though we may not be able to fulfill the complete system of Torah and Mitzvot, and even not *want* to fulfill a mitzvah, e.g., Sukkah, we must never kick it.¹⁴

Hag Samayach.

¹⁴ There is an interesting difficulty that arises from this Gemara (AZ 2a-3b). God is willing, as it were, to testify that the Jewish people kept the Torah. At the very least, according to the way I have explained the Gemara, the Jews did not “kick” the system even if they didn’t keep it. The problem is that, besides personal observations like that of R. Soloveitchik (see fn. 2) or of anyone alive today, the Torah itself writes that “Yeshurun waxed fat and *kicked*” (Deut. 32:15)! Furthermore, while the Gemara has God call heaven and earth to testify on behalf of the Jews, in the Torah (Deut. 32:1) God calls on them to bear witness to the Jews infidelity. Perhaps a resolution to this conflict is that if indeed the Jews “kick”, they either cease being Jews via assimilation or God punishes them, such that in the end of days God can testify that the Jews are worthy of having kept the Torah.